

43

*Заря до нюхъ
Удържъ че
гризъ съ
създъ отъ
до бълъ
до бълъ
до бълъ
до бълъ*

Първите сѫ privatissime, сами поетитѣ си ги знаѣтъ, вторите сѫ прѣдъ очи на свѣта, защото самъ той ги причинява. Обиденитѣ отъ сѫбата си отмѣстяватъ — понѣкога много злѣ — на оногова, който е прѣпочтенъ отъ иен. Но и тукъ, както всѣдѣ, има исключения, макаръ твърдѣ малко. Тенисонъ е едно отъ тѣхъ. Може би затова, че той, макаръ и поетъ, не спада между ненормалнитѣ хора, както обикновеннитѣ смѣртни, за отлика отъ себе си, наричатъ поетитѣ. Нищо иррационално нѣма въ неговата натура. Дори блѣноветъ му сѫ спокойни. Нагледъ, негова животъ е блаженна филистерия. Той е твърдѣ благоразуменъ, прѣсмѣтливъ, добъръ кѫщовникъ, примѣренъ гражданинъ; бури на сърдцето за него сѫ незнайни, кипежъ на мисъльта чуждъ. Буйствата на Байрона, душевниятѣ трепетъ и високитѣ полети на Шелли, — той би ги нарѣкълъ безумни; той би патякналъ дори и на Иисуса, че неговите проповѣди не сѫ до тамъ практичесни, че борбата му противъ фарисеитѣ е безразсѫдство, още повече, че като ясновидецъ, той е знаилъ какво ще го постигне за това. Тѣ и тѣхнитѣ постѣпки би му доставили удоволствие, само ако засѣгнѣха въображението му като теми за поетически възвѣздания, въ които той би показалъ незгодитѣ и неволитѣ на онъ, които не вървѣтъ подиръ кервана, а пробиватъ партина. Него не сѫ сполитали никакви сѫбоносни испитни въ живота, душевното му спокойствие не сѫ засѣняли никакви съмнения, никакви страсти. Тенисонъ като че и на младостъ не е билъ младъ. Поне тѣй изглежда, по фактитѣ за живота му, съобщени отъ неговия синъ. Той въвѣтъ е пазилъ въ всичко да държи равновѣсие, и само едно не е упазилъ — да не пуши извѣнъ мѣрка. Иската не е падала отъ устата му и, като че ли на путь на тютюногонцитѣ, нервите му сѫ останали непокварени, никотинътъ не му е по прѣчилъ да живѣе свѣрхъ осемдесетъ години — отъ 1809 до 1892. Съ чиоутка въ уста, той е обмислялъ своитѣ творения, и спорѣдъ уверенията на неговия синъ, Халланъ Тенисонъ, само прѣзъ тютюневия димъ ~~той~~ може ~~да~~ да вижда ясно образитѣ, възникнали въ неговото въображение, относълъ тѣй конкретно възвѣздадени. За неговата студена кръвъ и дебели нерви най-характеренъ примѣръ дава женидбата му: той се залибва, и тѣкмо десетъ години наредъ паstry и кѫта, накупва по-напредъ покъщната, тенджери и паници за въ кухнята, та чакъ тогава въвежда въ кѫщи